

Algemene Vereniging voor Liefhebbers van
SAARLOOSWOLFHONDEN

Jaargang 9 Nr. 4

Beste leden,

Den Haag, 6 november 2015

Beste leden,

Het bestuur kijkt redelijk tevreden terug op het afgelopen jaar. Redelijk, want er zijn ook punten waar we minder tevreden over zijn. De stagnatie met de toegevoegde RvB leden van de selectiecommissie is zo'n punt. Dit najaar zal het bestuur een overleg organiseren, waarin we dit met jullie zullen bespreken.

Het jaar 2015 was een vruchtbaar jaar waarin tot nu toe 39 pups zijn geboren. En we hebben nog drie nesten te gaan. Over fokken gesproken: de geplande fokkerscursus komt er aan. De basis is er. Een docent diergeneeskunde uit Utrecht zal het theoriedeel geven. We hopen hiermee einde van het voorjaar te starten. We kunnen natuurlijk ook nog terugkijken op een geslaagde clubdag met de 40-jarige erkenning. De viering gaat door in het voorjaar met een gezellig weekend voor onze leden.

Het hoogtepunt in 2015 was natuurlijk de uitgave van het boek 'Een hond in wolfskleren', het nieuwe standaardwerk. Ook in 2016 hebben we als AVLS leuke activiteiten. Let goed op de agenda van onze - binnenkort totaal vernieuwde - website, want ook dat zit er aan te komen.

Minder leuk: Johan Berends de eindredacteur c.q. ruggengraat van dit blad, legt zijn functie per 1 januari neer. Johan, namens de leden en het bestuur, dank voor je jarenlange inzet voor de AVLS. Naast Johan wil ik natuurlijk ook Hella Liefthing bedanken en iedereen die zich dit jaar weer heeft ingezet voor onze vereniging. Rest mij nog jullie alvast een heel gelukkig en vooral gezond 2016 toe te wensen met en tussen jullie Saarlooswolfhondjes!

Namens het bestuur,
Reinier van Wattum, voorzitter.

- 5 Een pup driemaal enten
- 6 Clubdag 2015, Nieuw Leven
- 8 Een zonnige donderdagochtend
- 9 Het koopcontract
- 10,11 Geschiedenis Saarlooswolfhond, Boeken
- 13 Een oorontsteking
- 14 Blij met de wolf
- 16 De welpenpauze
- 17,18 Ommezwaai, Time for a change

COLOFON

VOORZITTER:

Reinier van Wattum

SECRETARIS:

Marianne Eggink

PENNINGMEESTER:

Robbert Haas

BESTUURSLEDEN:

Ingeborg Peper
Esther Siteur - van Rijnstra

REDACTIE:

Johan Berends
Hella Liefthing

FOTO'S:

Johan Berends, Grit Fischer,
Wilma Pabst, Christiane Stuffer,
Carmen Tischler, Gerrie Pols,
Erik Godijn, Marianne Eggink,
Ineke Pompen, Lies Geluk.

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft. De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: secretaris.avls@gmail.com.

Bezoek ook onze website www.avls.nl.

Correspondentieadres:

Secretariaat AVLS, Jean Sibeliusstraat 33, 3069 MJ Rotterdam.

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid! Je kunt je aanmelden op: www.avls.nl> vereniging> lid worden.

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:

NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code RABONL2U

Ten name van: Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos. Onder vermelding van: contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij: secretaris.avls@gmail.com

Iets meegemaakt?

Deel jouw verhaal met onze leden! Schrijf een stukje over je belevenissen met jouw Saarlooswolfhond en mail het, samen met een paar mooie, scherpe foto's in groot formaat, naar reiniervanwattum@gmail.com.

Waarom een pup driemaal geënt moet worden

door Rene Wagenaar, dierenarts

Jonge pups moeten op de leeftijd van 6 weken voor de eerste keer worden geënt omdat ze erg gevoelig zijn voor de virussen die Hondenziekte (Carré) en Parvo veroorzaken. Met negen weken worden ze tegen de ziekte van Weil en Hepatitis Contagiosa Canis geënt, een zeer besmettelijke leverziekte die voor pups erg gevaarlijk is. De entingen worden meestal met een cocktailprikje toegediend.

Soms worden pups ook standaard tegen kennelhoest ingeënt. Sommige dierenartsen doen dit niet omdat ze vinden dat het kleine lichaam van de pup al hard genoeg moet werken om voldoende afweerstoffen aan te maken. Kennelhoest kunnen we vergelijken met griep bij de mens. Waarom zouden we pups wel inenten tegen kennelhoest, terwijl we baby's niet tegen de griep inenten?

Virusinfecties zijn alleen te bestrijden met antilichamen (afweerstoffen) en niet met antibiotica. Als de moederhond goed is ingeënt, geeft zij met haar moedermelk antilichamen tegen deze virussen door aan haar pups. Dit noemen we de maternale immuniteit van de pups. Vanaf 6 weken daalt deze immuniteit geleidelijk en loopt de pup een steeds groter risico ziek te worden na een besmetting. Door op 9 weken een tweede enting te geven, wordt de hoeveelheid antilichamen in het bloed van de pup verhoogd. Door de pup tijdig te enten, kunnen we voorkomen dat de pup sterft aan de genoemde ziekten. De nog aanwezige immuniteit

van de moeder in het lichaam van de pup werkt de aanmaak van antilichamen door de pup zelf tegen. Dit probleem kunnen we op twee manieren omzeilen. Om de paar dagen kunnen we de hoeveelheid maternale antilichamen in het bloed van de pup bepalen (zgn. titerbepaling). Als deze voldoende hoog is, dan hoeft een pup nog niet ingeënt te worden. We kunnen de pup ook enten met een vaccin dat een hogere concentratie van deze virussen bevat, dan in een entstof voor honden van 12 à 13 weken leeftijd.

Om voldoende antilichamen tegen Hondenziekte, Parvo en de ziekte van Weil te kunnen aanmaken, moet een pup minimaal twee inenting tegen deze ziekteverwekkers hebben gekregen. Maar op de leeftijd van 12 weken zijn alle antilichamen verdwenen die de pup van de moederhond heeft meegekregen.

De derde enting op de leeftijd van 12 weken zal door het afweersysteem van de pup volledig worden benut om antilichamen aan te maken. Op deze leeftijd is het immuunsysteem van een pup al beter ontwikkeld. Daarom kunnen nu meer verschillende ziekteverwekkers tegelijk worden toegediend. De basisenting van een jonge hond is pas afgerond als 12 maanden na de derde enting een boosterenting wordt gegeven.

Bron: *dierenarts abc*.

de eerste enting met 6 weken

AVLS clubdag, Hoenderloo 20 september 2015

Nieuw leven

Djeddha is op 16 september gedekt door Loki. Via reiniervanwattum@gmail.com van fokker Reinier van Wattum krijg je alle info over de pups. Byorka is op 3 oktober gedekt door Bleys. Neem voor pups contact op met fokster Annelies Lambaerts: dekatal@hotmail.com. Op 12 oktober is Dusty gedekt door Taiga. Op sweetlakediamond@hotmail.com is fokster Leontien de Vries te bereiken. Uitgebreide info over al deze dekkingen vind je zoals altijd op de AVLS website.

De dierenbescherming zegt:

"De rasstandaard is gebaseerd op de voorkeur van een groepje mensen. Het openstellen van de stamboeken voor nieuw bloed voor de dieren zelf is een zegen. Het belang van de dieren komt zo immers weer voorop te staan. Geen hond zal treuren om het afschaffen van die fokzuiverheid. En de gemiddelde hondenuitgever ook niet. Alleen een groep puristen wil er niet aan. De meest koppige onder hen ontkennen zelfs dat er ernstige problemen zijn. Tegelijkertijd is het iets dat absoluut niet meer van deze tijd is, zeker gezien onze kennis over het belang van een gezonde, genetische variatie."

Een zonnige donderdagochtend

door Gerrie Pols

Het is zes uur in de ochtend, met een duf hoofd loop ik de kamer in waar Daen en Wya in de bench zitten. Als ik de deur open doe, komt het aroma me al tegemoet. Ik laat de pups uit de benches en ga met alle honden even de tuin in. Wya springt met haar heerlijke poepootjes tegen mij aan. Ach, die joggingbroek gooi ik zo wel in de was. Ik laat de honden even buiten en ga de minder prettig ruikende kamer weer in, gewapend met een keukenrol. Nadat het grove werk is weggewerkt, pak ik de dweilmop en een emmer sop. Als de bench van Wya weer schoon is en de vloer van de kamer gedweild, kijk ik even buiten hoe het gaat met de roedel. De laatste dagen was het schitterend weer, dus hoewel het nog vroeg is, is het buiten een heerlijke temperatuur. De honden liggen her en der verspreid door de tuin en de twee kleine boefjes zijn samen aan het spelen. Mooi, dan heb ik even tijd om snel te stofzuigen. Zeven honden in huis, tja, dan moet je echt iedere dag stofzuigen. Na het stofzuigen zet ik thee en plof met mijn kopje thee in een tuinstoel neer.

Even een momentje voor mijzelf. Maar dat momentje duurt niet lang. Vanuit mijn ooghoek zie ik ineens een gieter voorbij schieten. Aangezien een gieter

zichzelf niet kan verplaatsen, kom ik maar overeind om erachteraan te lopen. Wya heeft de grootste lol als ik de gieter probeer af te pakken. Net als de gieter weer op zijn plaats staat, komt Daentje langs met de keukenrol. Tja, die was ik dus even vergeten op te ruimen. Een sliert van wit papier siert de tuin. Daen is niet van plan haar buit zomaar op te geven, dus koop ik haar om met een hondenspeeltje. Terwijl ik de resten van de keukenrol opraap, hoor ik de stemmen van vrienden en familieleden in mijn hoofd....

Zou je dat nu wel doen?

Ik geloof niet dat dit erg verstandig is. Weet je het zeker?

Het is vragen om problemen.

En dan ook nog allemaal teven.

Je speelt met vuur.

Het commentaar loog er niet om. Maar ik begrijp de mensen die ons van deze goede adviezen voorzagen wel. Dit jaar hebben wij uitbreiding van onze roedel gekregen. Onze roedel bestond op dat moment uit twee "je-weet-wel" teckels, Sam en Moos. Onze mooie Aussie Chase een "je-weet-wel" dame. Dan is er nog Kira de Duitse Herderteef en tot slot Sara de Saarlooswolfhond. In mei kwam Daenerys, een Saarloopup en nichtje van Sara, onze

roedel versterken. In juni kreeg Sara twee pupjes. Het was in eerste instantie niet de bedoeling dat we daar ook een pupje van zouden houden. Maar door allerlei redenen, waar ik nu niet op in ga, hebben we toch besloten het teefje, Wyakin, zelf te houden.

"Twee pups met slechts drie maanden verschil in leeftijd. Natuurlijk hebben al die mensen gelijk", denk ik terwijl ik de resten van de keukenrol in de grijze container gooi.

Ik slof weer naar mijn tuinstoel en begin aan mijn kopje thee. Wyakin draait drie rondjes en gaat dan lekker liggen bij het hek. Daenerys gaat met haar kop bovenop haar liggen. Iets verder van mij af liggen Sara en Kira tegen elkaar aan. Chase ligt onder mijn stoel en de teckels rommelen wat in de tuin. Het zonnetje begint al lekker te schijnen, het belooft weer een mooie dag te worden.

We zullen nog zeker heel wat mee gaan maken, daar twijfel ik niet over, maar als ik één ding van mijn honden heb geleerd, is het dat we moeten leven in het NU. Ik geniet, van dit moment, van mijn kopje thee, en vooral van de honden.

Het koopcontract bij de aankoop van een pup

Er is in ons clubblad al vaker aandacht besteed aan koopcontracten bij de aankoop van pups. Maar ook in wettelijk Nederland verandert regelmatig het een en ander.

door Johan Berends

Verantwoordelijke fokkers testen hun fokdieren op erfelijke gebreken die in het ras kunnen voorkomen, zoals vermeld in het verenigingsfokreglement (VFR) van de rasvereniging, en nemen die op in het koopcontract. De Raad van Beheer verplichtte alle rasverenigingen vóór 1 mei 2013 zo'n VFR op te stellen en te publiceren op de website. Een enkele rasvereniging heeft dit nog steeds niet gedaan. Misschien omdat in het VFR alle erfelijke gebreken van het ras beschreven moeten worden en welke maatregelen de rasvereniging treft om ze te bestrijden? Maar let op: *elke* fokker, dus ook fokkers die geen lid zijn van een rasvereniging of die geen koopcontract hantieren, *moeten* met gezondheidsonderzoeken aantonen dat ze erfelijke gebreken proberen te voorkomen. Elke fokker moet de bewijsstukken aan de koper overhandigen. Dit is een wettelijke plicht, de zogenaamde zorgplicht.

Zorg- en onderzoeksplicht

Bij een geschil tussen fokker en koper zal de rechter nagaan of de fokker (de verkoper) in zijn zorgplicht zorgvuldig heeft gehandeld. Dat wil zeggen: of hij fokt volgens het VFR van de rasvereniging. Om die reden is het voor fokkers die *niet* zijn aangesloten bij een rasvereniging ook raadzaam de regels van het VFR te volgen. De fokker heeft dus een zorgplicht, de koper een onderzoeksplicht. Die moet bijvoorbeeld aanvullende informatie op de website van de Raad van Beheer of de rasvereniging raadplegen of advies inwinnen bij eigenaren van het ras.

Bewijslast

Hobbyfokkers vallen juridisch niet onder het recht van consumentenkoop. Als er problemen zijn met de pup, ligt de bewijslast bij de koper. Bij be-

drijfsmatige fokkers ligt de bewijslast bij de fokker. Maar wat is een bedrijfsmatige fokker? Die vraag leidde dit jaar tot behoorlijke onrust in Nederland hondenland. De uitleg van het ministerie van Economische Zaken bij de nieuwe regelgeving "Besluit houders van dieren" was zó streng dat fokkers al als bedrijfsmatig werden aangemerkt als zij adverteerden met hun kennel of als zij pups verkochten anders dan aan familieleden of vrienden. Met deze uitleg is elke fokker bedrijfsmatig bezig en moet dus aan strenge voorwaarden voldoen. Na overleg met de Raad van Beheer bevestigde het ministerie van Economische Zaken dat de norm van de vorige regelgeving in het HKB (Honden- en Kattenbesluit) zal worden gehandhaafd: fokkers worden als bedrijfsmatig aangemerkt als zij in één jaar meer dan 20 honden hebben verkocht, afgeleverd, opgevangen of gefokt.

Een zaak

Een hond is in Nederland wettelijk gezien 'een zaak.' Met de aankoop van een pup van een hobbyfokker, is het net alsof je de koelkast van je buurman koopt. Maar het Nederlands recht gaat uit van het principe van redelijkheid en billijkheid: de koelkast moet het dus wel doen (je mag in alle redelijkheid verwachten dat een koelkast koelt), maar als hij stuk gaat, moet je als koper aantonen dat het door de schuld van de buurman komt.

Geen verschil

Echter, als de buurman in het koopcontract heeft opgenomen dat de koelkast in slechte staat verkeert (en de prijs is er ook naar!) dan kun je als koper niet verwachten dat het apparaat jarenlang meegaat zonder gebreken. Hoe vreemd het ook klinkt: dit geldt wettelijk gezien ook voor een levend wezen als een pup. Of je nu een koelkast van de buurman koopt of een pup van een hobbyfokker, voor de wet maakt dat geen verschil. In de Nederlandse wet staat dat het product 'deugdelijk' moet zijn. De Nederlandse wet kent echter geen wettelijk vastgestelde garantietermijn voor consumentenkoop, omdat de EU-verordening op dit punt geen nadere uitwerking heeft

gekregen. Verwacht mag worden dat als een pup binnen zes maanden een gebrek krijgt waardoor hij niet meer goed kan functioneren, de fokker moet aantonen dat het niet aan hem heeft gelegen. Na deze 6 maanden zal de koper moeten aantonen dat de fokker verwijtbaar heeft gehandeld.

Eigendomsrecht

Je hoeft als fokker geen schriftelijke koopovereenkomst af te sluiten met de koper, maar het is wél verstandig. Het heeft juridisch gezien echter weinig zin om de koper contractueel met allerlei ge- en verboden op te zadelen. Het eigendomsrecht is een sterk recht in Nederland. Je mag als eigenaar zelf beslissen wat je met 'de zaak' doet. Je mag van je koelkast een kippenhok maken, maar een autoverkoper kan je contractueel niet verplichten met de auto alleen van Amersfoort naar Arnhem te rijden. Die beperking is niet redelijk. Trekken we dit voorbeeld door naar een pup, dan mag je als koper na aankoop doen met de pup wat je wilt (behalve mishandelen). Met een hond mag je fokken; het is tenslotte jouw eigendom. Geen fokker die je daarvan kan weerhouden, óók niet met allerlei beperkende bepalingen in het koopcontract. Dat is onbillijk en onredelijk volgens de wet. Maar waarom zou je een contract ondertekenen waarin je allerlei onredelijke beperkingen met boetebepalingen krijgt opgelegd? En wat als die boetes worden opgeëist? Je hebt immers getekend!

Glad ijs

Een rasvereniging die echter op de stoel van de fokker gaat zitten door zich als contractpartner op te stellen in een koopovereenkomst waarin dergelijke beperkingen worden opgelegd, begeeft zich juridisch op zéér glad ijs. Bij de AVLS is dit niet het geval. Wel kunnen fokkers een voorbeeldcontract downloaden op onze website.

De bewogen geschiedenis van de Saarlooswolfhond

Verras een familielid of vrienden met een leuk cadeau voor de feestdagen! Bestellen: www.eenhondinwolfskieren.nl

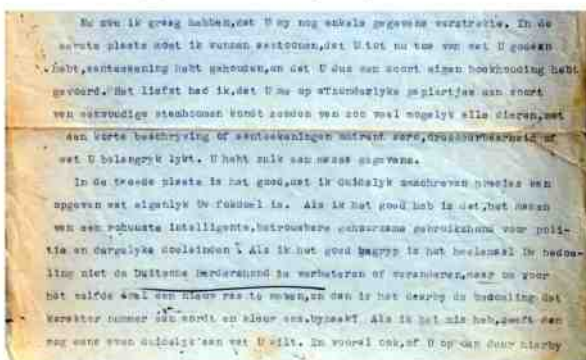

Een hond in wolfskieren de bewogen geschiedenis van de Saarlooswolfhond

uitgeverij lieber

Het antwoord van Saarloos ontbreekt in het archief, maar op 11 oktober stuurt Hagedoorn een nieuwe brief. Hij kondigt aan dat hij de zijdehoentjes zelf even komt brengen. En dan begint hij met de voorbereiding op de aanstaande vergadering van de

Hagedoorns aanwijzingen

commissie. "Het liefst had ik dat u op afzonderlijke papertjes een soort eenvoudige stamboom zendt met een korte beschrijving omtrent aard, dresseerbaarheid of wat u belangrijk lijkt. U hebt zulk een massa gegevens." De brief vervolgt met nauw verholten, maar voor de koppige Saarloos nog te behappen aanwijzingen hoe de fokker zich op de weg naar erkenning moet gedragen.

Hagedoorn wil in de commissievergadering precies kunnen vertellen wat het fokdoel is, en vooral ook wat *niet* de bedoeling is. "Als ik het goed heb is dat, het maken van een robuuste intelligente, betrouwbare gehoorzame gebruikshond voor politie en dergelijke doeleinden. Als ik het goed begrip is het helemaal Uw bedoeling niet de Duitse herdershond te verbeteren of veranderen, maar om voor hetzelfde doel een nieuw ras te maken, en dan is het daarbij de bedoeling dat karakter nummer één wordt en kleur enz. bijzaak?"

de opening van de nieuwe vestiging een bedrag van vijfduizend gulden geschonken aan Saarloos' opleidingsschool. Het management gaat lachend op de foto met een doos Taft (de hairspray tegen weer en wind), gevuld met 500 tientjes.

Schwarzkopf

De aanvragen voor geleidehonden stromen binnen. Niet alleen particulieren, ook instellingen vragen een geleidehond aan, zoals het sanatorium Beatrix-Oord uit Appelscha. Een blinde patiënt wordt binnenkort ontslagen. Wat is de aanschafprijs? En zou de mogelijkheid onderzocht kunnen worden een hond tegen gereduceerde prijs te leveren? Er is echter wel haast bij. "Het is noodzakelijk dat deze aangelegenheid op zo kort mogelijke termijn geregeld wordt en derhalve verzoeken wij U beleefd ons zo spoedig mogelijk te berichten." Dat binden zeer tevreden zijn met hun hond blijkt uit tientallen dankbetuigingen die in de loop der jaren binnenkomen. De lijst is eindeloos.

De honden krijgen ruimtegebrek. De onderkomens beginnen te kort te schieten om aan de grote vraag te voldoen en er worden steeds meer wolfhonden geboren. Een plaatselijk architect krijgt de opdracht bouwtekeningen te maken voor nieuwe kennels. Op 5 oktober 1953 dient Saarloos bij de gemeente een aanvraag in voor een bouwvergunning. Er moeten 16 nieuwe hondenkennels komen inclusief een septic tank. Een maand later al, op 2 november 1953, worden de plannen goedgekeurd.

De nieuwe kennels

43

Robeerst laat weten dat in samenwerking met de familie Saarloos het prachtige hondenras in stand zal worden gehouden en nog verder zal worden verbeterd. Het contract bij aankoop van een hond zal, in iets gewijzigde vorm, gehandhaafd blijven.

In maart 1975 komt een delegatie van de Raad van Beheer naar Dordrecht om te praten over de erkenning van de Europese Wolfhond tot Nederlands ras. De drie leden van de commissie melden dat er een zeer vruchtbaar en goed gesprek is gevoerd.

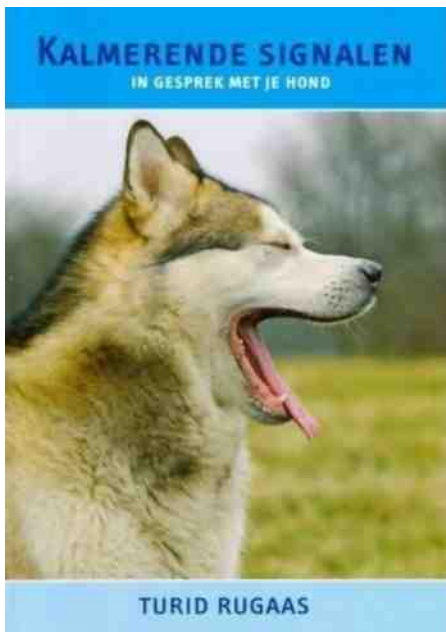
Nieuw ras: **Saarloos Wolfhond**

Secretaris Martin van de Weijer schrijft in het verslag van de bestuursvergadering dat er sprake is van een redelijk goed gefokt ras, in een gesloten fokgroep. Uit het verslag: "Honden worden aan geïnteresseerden afgegeven volgens een soort leasingsysteem met zware financiële sancties. Er worden gemiddeld vier nesten per jaar geboren van zes pups per nest." Besloten wordt de naam te wijzigen in Saarloos Wolfhond en op De Winner van dat jaar mogen een paar honden worden voorgebracht om het ras meer bekendheid te geven. Daarmee is de erkenning een feit en krijgt het toenmalige, uit nood ontstane bestuur voor elkaar wat dertig jaar lang niet is gelukt.

Wonderlijk genoeg is er weinig feestgedruis en heel weinig aandacht. In tegenstelling tot de enorme publiciteit die Saarloos zelf altijd wist te genereren,

gaat de erkenning haast ongemerkt voorbij. Behalve het stuk van secretaris Martin van de Weijer is er in de archieven van de Raad van Beheer niets meer terug te vinden van de bestuursvergadering waarin de Europese Wolfhond op 5 juli 1975 werd erkend als Saarlooswolfhond. In de buitenwereld wordt het nieuws opgemerkt door het weekblad *Accent*. Dat schrijft dat het hier gaat om het type van de eenmanshond, geen allemansvriend, niet luidruchtig en geknipt voor alle dressuren. Een snelle leerling. In de hondenwereld is het akelig stil. De Josselin de Jong mag vijf

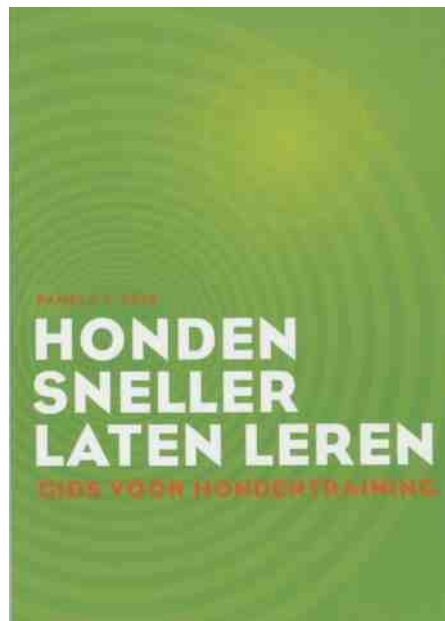
Boeken (met dank aan Manon Geerlings)

Het hondenboek 'Kalmerende Signalen - in gesprek met je hond' van Turid Rugaas wordt door veel hondenscholen aangeraden. En terecht. Turid Rugaas is een bekende Noorse hondentrainer. Zij heeft zich gespecialiseerd in hondentaal, stress en agressie bij honden en geeft lezingen en cursussen over de hele wereld. Maak kennis met de oersignalen die honden uitzenden en waarop ze reageren. Kennis van deze kalmerende signalen kan bijdragen aan een stressvrije omgang tussen mens en dier.

Zeer kenmerkend is dat de wolf, hoewel een roofdier, in roedelverband continue bezig is conflicten binnen de groep te vermijden. Studies hebben een groot scala zogenaamde kalmerende signalen opgeleverd. Turid Rugaas heeft aangetoond dat ook onze honden heel duidelijk conflictvermijdend bezig zijn. Helaas op een wijze die door ons vaak niet zo wordt geïnterpreteerd.

Iedereen die het boek gelezen heeft, snapt ineens veel meer van zijn hond en kan hier ook op anticiperen. Omdat Saarlooswolfhonden zo ontzettend 'overdreven' communiceren met een overduidelijke lichaamstaal, is het voor deze eigenaren helemaal een eyeopener! Het boek is ook te downloaden als E-book.

Waarom werken bepaalde trainingsmethodes beter dan andere? Dat is in het kort de inhoud van dit boek van Pamela Reid. Om die vraag te beantwoorden heeft Reid dit boek geschreven vanuit haar praktijkervaring als therapeute van honden met soms grote gedragsproblemen. 'Honden sneller laten leren' is een gids om hondentrainers en gedragstherapeuten inzicht te verschaffen in het leerproces van de hond. Het is beslist geen gids voor beginners! Als je geïnteresseerd bent in de hondenpsyche, in psychologische begrippen en in technieken van gedragsverandering dan zal dit boek je zeker aanspreken. Door de uitgesponnen, soms taaie materie is deze hondentrainingsgids beter geschikt voor docenten van een hondenschool of vergevorderde kynologen. De auteur gaat ervan uit dat bijna al het gedrag van honden voortkomt uit leerervaringen. Positief en negatief. Een hond leert van herhalingen van bepaalde handelingen in bepaalde situaties met telkens hetzelfde gevolg. Het leerproces voor gedragsverandering bestaat uit 4 fasen: aanleren, beheersen, generaliseren en handhaven.

Pamela Reid studeerde aan de Universiteit van Toronto en is gespecialiseerd in het leerproces bij dieren. Ze heeft een kliniek voor dieren met gedragsproblemen.

Brian Hare ontdekte dat het intelligentieniveau van de hond dichterbij dat van de mens ligt dan we ooit voor mogelijk hebben gehouden. Honden worden al zo'n 43.000 jaar door de mens als huisdier gehouden, en in die tijd zijn ze aanmerkelijk slimmer en vriendelijker geworden. Dat had consequenties voor de intelligentie van het dier. Hare besloot een boek te schrijven over dit fenomeen, samen met Vanessa Woods. Honden kunnen heel goed samenwerken en zijn prima in staat met elkaar en anderen te communiceren. Deze eigenschappen maken dat ze, net als mensen, bijzonder goed problemen kunnen oplossen. In 'De wijsheid van honden' nemen Hare en Woods de lezer mee op de reis die zij maakten voor hun wetenschappelijk onderzoek: van Georgië naar Rusland, naar Congo en weer terug naar de Verenigde Staten. Onderweg bestudeerden ze meer dan 2000 honden: van Hares hond Oreo tot de meest modieuze hondenrassen ter wereld. Hare en Woods vertellen hun verhaal met wetenschappelijke feiten en aanstekelijk enthousiasme.

Hare is professor in de evolutionaire antropologie aan de Duke University en richtte een onderzoeksinstituut op. Woods is wetenschappelijk onderzoeker aan de Duke University en in Congo.

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

De beste producten
van de dierenarts...
thuisbezorgd!

2,95
verzend
kosten

100
petpunten extra
bij uw bestelling
gebruik code:
Plushorst

Dierenartsenpraktijk Horst e.o., Amerikaanseweg 33, Horst
Dierenkliniek de Oude Melkfabriek, Leunseweg 22A, Venray-Leunen
Dierenkliniek Blerick, Helling 1, Venlo-Blerick

BARFmenu

100%
Natuurlijke Diervoeding

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Geen chemische supplementen toegevoegd!
Geen rijst of granen - dus glutenvrij!

TinLo
Tinlo BV
Wilgenlaan 3e
2051 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

www.barfmenu.nl

ORIGINAL PRODUCT
100%
GUARANTEE

NATUURLIJK HET BESTE!

NIEUW

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam - all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

BIOFOOD
WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Een oorontsteking

Het afgelopen jaar passeerden bacteriën, parasieten en virussen de revue in ons clubblad. Maar wat gebeurt er als deze lastposten gaan samenwerken! Ook daar kunnen onze Saarlooswolfhonden mee te maken krijgen. Daar gaan we het deze keer over hebben.

door Johan Berends

In het oor van de hond leven miljoenen bacteriën, gisten en schimmels meestal in evenwicht naast elkaar. Maar als dit evenwicht wordt verstoord, kan er een oorontsteking ontstaan. Na een besmetting met bijvoorbeeld oormijt kunnen een of meer micro-organismen de overhand krijgen en gaan woekeren. In reactie hierop gaat de hond meer oorsmeer produceren, dat op zijn beurt weer een goede voedingsbodem is voor die micro-organismen. Zo ontstaat een vicieuze cirkel. Micro-organismen kunnen in het oor een ernstige ontsteking veroorzaken. Snel ingrijpen is noodzakelijk, want een verwaarloosde oorontsteking kan het middenoor aantasten en blijvende doofheid tot gevolg hebben. In het eindstadium kan zelfs hersenvliesontsteking optreden. Een beginnende oorontsteking is gelukkig snel en doeltreffend te behandelen.

Verminderde weerstand

Oude en jonge honden kunnen soms een verminderde weerstand hebben, waardoor een oorontsteking de kop op kan steken! Na het zwemmen, als er water in de oren komt, maar ook bij warm en broeierig weer, kunnen bacteriën zich snel vermenigvuldigen. Honden met hangende oren of veel haar in de oren hebben een verhoogde kans op een ontsteking. Door de natuurlijke stand van de oren zijn onze Saarlooswolfhonden niet erg gevoelig voor een oorontsteking, maar ze kunnen het wel degelijk oplopen! Wees altijd voorzichtig met het verwijderen van haren uit de gehoorgang of het verwijderen van oorsmeer. Door het schoonmaken met natte wattenstaafjes of het gebruik van huis-tuin en keukenmiddeltjes kan het oor geïrriteerd raken en gaan ontsteken. Gebruik nooit wattenstaafjes om het oor te reinigen, maar een dot droge watten. Veeg hiermee voorzichtig het oor schoon en neem steeds een schone prop.

Jeuk!

Bij een beginnende oorontsteking heeft je hond jeuk. De hond krabt aan het aangetaste oor en schudt - soms fanatiek, soms loom - met de kop. Vaak houdt hij ook zijn kop schuin. Schuren met de kop over de grond of langs stoelen of de bank kan ook een aanwijzing zijn. Bij ernstige ontstekingen kunnen zelfs evenwichtsstoornissen, toevallen of dwangbewegingen optreden. Een vergevorderde oorontsteking is bijzonder pijnlijk voor de hond! De oren kunnen rood, warm en gezwollen zijn. Ze kunnen ook overgevoelig zijn. De hond ontwijkt dan het aanraken van de kop, piept zelfs al als je bij zijn oren in de buurt komt. Er zit vieze, bruinzwarte oorsmeer in de gehoorgang, dat ranzig ruikt. In zeer ernstige gevallen is er zelfs groene pus te zien. Later

kunnen op de oorschelpen abscessen en zweren ontstaan. De rand van de gehoorgang en de huid onder de gehoorgang kunnen bedekt zijn met kleverige, etterende afscheiding.

Zeer gevoelig

Natuurlijk laat je het niet zo ver komen dat jouw Saarloosje een van bovenstaande symptomen heeft! Als je hond vaak schudt met z'n kop en als je veel bruinzwarte oorsmeer ziet, ga dan zo snel mogelijk naar de dierenarts. Die zal eerst controleren of de trommelvlies nog intact zijn. Dit moet gebeuren voordat medicijnen of oorcleaner in de gehoorgang komt. Het middenoor is zeer gevoelig en is bij een beschadigd trommelvlies vrij toegankelijk. Soms kan de dierenarts niet zien of het trommelvlies nog intact is, omdat er te veel oorsmeer in de gehoorgang zit. Dit moet dan eerst verwijderd worden door het oor grondig te spoelen met water. Alleen met water, want chemicaliën zoals oorcleaner zijn giftig voor het middenoor.

een gezond en schoon oor van een Saarlooswolfhond

Behandeling

Als de ontsteking niet ernstig is, kan meestal worden volstaan met oorzalf en oorcleaner. Er is tegenwoordig een middel op de markt dat net als een anti-tekenmiddel in de nek van de hond kan worden gedruppeld. Het middel doodt aanwezige oormijten. Na een oormijtbesmetting is het natuurlijk evenwicht in het oor verstoord en treedt vaak een oorontsteking op. Is er sprake van een middenoorontsteking, dan moet een antibioticum in combinatie met pijnstillers worden toegediend. Komt de ontsteking regelmatig terug (een oorontsteking kan soms zeer hardnekkig zijn, ook bij Saarlooswolfhonden) dan kan de dierenarts een monster uit de gehoorgang nemen. Laboratoriumonderzoek moet dan uitslag geven welk specifiek micro-organisme de oorzaak is, zodat de infectie meer gericht kan worden bestreden. Tijdens de behandeling wordt de jeuk al na een paar dagen minder en de oren schoner. Het krabben en schudden neemt af en de ranzige geur in de oren vermindert. Er komt in de eerste dagen wel meer vuil uit de oren, maar dat is normaal. Overtollig oorsmeer heel voorzichtig met een droge prop watten verwijderen. Let op dat je het niet naar binnen duwt!

Blij met de wolf

Het is niet meer de vraag óf hij komt, maar wanneer. Maar als er straks weer roedels wolven rondlopen in onze bossen, durven we dan 's avonds nog wel de fiets te nemen? Zowel Nederland als België worstelt met de vraag hoe om te gaan met de definitieve terugkeer van de wolf.

door Jan Loos

Helemaal onverwacht was de eerste wolvenwaarneming niet, want de terugkeer van ons grootste inheemse roofdier was perfect voorspeld. Nadat hij al delen van Duitsland en Frankrijk had heroverd en bleek te gedijen op amper 200 kilometer van onze grenzen, was het slechts een kwestie van tijd voordat de wilde wolf ook de dichtst bevolkte regio van Europa zou binnentrekken.

Wat ruist daar?

Een filmploeg van 'Dieren in Nesten' (een Belgisch televisieprogramma met presentator Chris Dusauchoit, *red.*) zorgde voor de primeur. "Toen we hoorden dat er in het plaatsje Gedinne in de Naamse Ardennen schapen waren gevonden die gedood waren met een nekbeet, hingen we daar een trailcam op. We hadden gehoopt beelden te maken van een lynx of een verwilderde hond, maar tot ieders verbazing draaiden we op 4 augustus 2011 beelden van een wolf," legt presentator Dusauchoit uit. Op de filmfragmenten is een wolf te zien die een schapenkadaver benadert en het vervolgens wegsleept. De ontdekking van een wolf in België is groot nieuws! Het ligt niet voor de hand om op basis van nachtelijke filmbeelden een wolf van een wolfshond of een verwilderde herdershond te onderscheiden. Eigenlijk kan alleen DNA-analyse van een haarstaal of uitwerpselen 100% zekerheid bieden over de ware identiteit en de genetische herkomst van de wolf van Gedinne.

Na een grondige studie van de filmbeelden zijn de experts niettemin unaniem: dit is wel degelijk een wilde wolf! Het schuwe gedrag, de typische witte markering in zijn gezicht, de kleurschakeringen in de vacht - donkergrijs op de rug en helderder opzij en onderaan - het donkere 'zadel' rond de schouders, de lichaamsbouw, zijn houding en krachtig voorkomen, de vorm van de staart... allemaal indicaties dat het hier geen wolfshond, husky of herdershond betreft, maar een rasechte wolf. Bovendien wordt nergens een 'tamme' wolf vermist, ook niet in het 'wolvencentrum' van The Wolf Conservation Association in Limbourg nabij Verviers.

Nederland doet niet onder

Minder dan een maand later, eind augustus 2011, kijkt een stel Nederlanders zich de ogen uit het hoofd wanneer ze in een wegberm bij Duiven, even ten zuiden van de Veluwe,

Europese wolf

een wolfachtig beest zien dat op klaarlichte dag een weg wil oversteken. Het dier is bang voor mensen en houdt afstand, maar wil wel door. Als gevolg van het drukke verkeer en de commotie die ontstaat, lukt de oversteek uiteindelijk niet. Enkele van de stomverbaasde automobilisten kunnen met hun gsm snel enkele foto's maken. Door de povere fotokwaliteit kan achteraf niet met 100% zekerheid worden bevestigd dat het inderdaad een wilde Europese wolf is en geen hond met sterke wolventrekken of een kruising, maar het heeft er toch alle schijn van dat ook Nederland bezoek heeft van een echte wilde wolf. De weken daarna zijn er diverse meldingen van een wolf op de Veluwe. Het dier wordt onder andere gespot op de Ramenberg, tussen Loenen en Hoenderloo, aan de oostkant van de Veluwe en slechts een 20-tal kilometer van Duiven verwijderd. Meteen zijn heel Nederland en België in de ban van de wolf. De kans is groot dat de bescheiden voorhoede alweer verder is getrokken en zich opnieuw buiten onze grenzen bevindt, maar terugkomen doen ze zeker!

Welkom wolf

Nederland zou Nederland niet zijn als er niet meteen een breed maatschappelijk debat werd gestart "over de wenselijkheid van de terugkeer van grote roofdieren en de gevolgen daarvan voor de menselijke veiligheid, de veeteelt en het natuurbeheer." De Nederlandse natuurbehoudsbeweging aarzelt geen seconde om de eventuele aanwezigheid van een wolf toe te juichen. Organisaties als Natuurmonumenten en Ark Natuurontwikkeling zijn unaniem: "Als de

wolf zich hier weer thuis voelt, dan is dat de kroon op het Nederlandse natuurbeleid. Ook ecologisch is het belangrijk, want een wolf ruimt oude en zwakke dieren op. Zo'n topjager ontbreekt op dit moment in ons ecosysteem," aldus de organisaties. Je houdt het niet voor mogelijk, maar lang voor de eerste wolf poot zette op Nederlandse bodem, hadden onze noorderburen al de website www.wolvenin-nederland.nl, met daarop alles wat een gemiddelde burger over wolven hoort te weten, gewoon een kwestie van voorbereid zijn voor een zo warm mogelijk onthaal.

de wolf komt terug naar de Lage Landen

In Nederland is het wolvendebat dus al voorbereid én meteen de goede richting uitgestuurd door het team 'Wolven in Nederland.' De medewerkers geven ook voordrachten. Wetende dat discussies over wilde soorten gevoed worden door een mengeling van feiten, meningen en emoties, zetten onze noorderburen alle wolvenweetjes netjes op een rij. "De komende jaren zetten wij ons in om draagvlak voor de wolf te creëren. Dat doen we door mythes en sprookjes van de waarheid te onderscheiden en voorlichting te geven, bijvoorbeeld hoe boeren hun vee kunnen beschermen. Zo willen we ervoor zorgen dat wolven niet alleen welkom zijn in de natuur, maar ook in de hoofden en harten van de Nederlanders," klinkt het.

Negatieve beeldvorming

Dat de wolf emoties oproept, blijkt ook uit de aandacht die het dier in de media krijgt. Krantenkoppen over wolven in Zweden, Frankrijk, Duitsland, Italië of Spanje bewijzen dat de wolf aan een comeback bezig is in grote delen van westelijk Europa en dat hij inderdaad naar België en Nederland oprukt. Maar steevast blijkt uit de mediaknipsels ook dat de wolf op de ene plek welkom wordt geheten, terwijl hij op andere plaatsen veel weerstand ontmoet en zelfs vervolgd wordt. Dat laatste is altijd weer een gevolg van onwetendheid en de negatieve beeldvorming over wolven. Wolven moeten elke 3 tot 7 dagen een flinke prooi doden om henzelf en hun jongen in leven te houden. Dit in tegenstelling tot ecosystemen zonder toppredatoren, waar sterfte onder hoefdieren vooral aan het einde van de winter plaatsvindt (zie de jaarlijkse discussie over creperende hoefdieren in de Oostvaardersplassen, *red.*) of aan het

einde van het droge seizoen en de beschikbaarheid van kadavers dus geen constant gegeven is. Ook in door mensen ingerichte en gedomineerde landschappen blijkt de wolf goed te kunnen overleven. Dergelijke cultuurlandschappen bieden nogal wat variatie, vaak met bosranden die een goede dekking bieden aan populaties reeën.

Wolven zijn dag- en schemerdieren, maar door felle bejaging door de mens zijn ze er in veel gebieden een nachtelijke levenswijze op na gaan houden. De wolf is een goede loper en een prima zwemmer. Hij kan zich snel verplaatsen, met een topsnelheid van 45 tot 50 km. per uur. In de wilde natuur wordt een wolf tot 10 jaar oud. In gevangenschap kan dat oplopen tot 16 à 20 jaar.

Net als grote grazers horen grote predatoren helemaal thuis in de natuur. Ook bij ons. In de loop van duizenden jaren evolutie hebben planten, planteneters en hun predatoren zich samen ontwikkeld en aan elkaar aangepast. Grote predatoren en hun prooidieren, de grote planteneters, spelen beide een sleutelrol in de natuur. Grazers eten grassen, kruiden, bomen en struiken en remmen zo de natuurlijke successie. Grote predatoren, zoals wolven, houden hun prooidieren gezond, doordat ze liever jacht maken op zieke en verzwakte exemplaren. Grazers vermijden predatoren zoveel mogelijk, waardoor bijvoorbeeld in de omgeving van een wolvennest minder gegraasd wordt en bosontwikkeling hier meer kans krijgt. De overblijfselen van de buit van predators vormen een welkome voedselbron voor aaseters als raven, roeken, everzwijnen, dassen, marters en muizen. En uiteraard ook voor de gieren die zich steeds vaker in de Lage Landen laten zien.

Ecologie van de angst

Als toppredator oefent de wolf dus een grote invloed uit op het ecosysteem. Niet zozeer rechtstreeks door de aantallen prooidieren te reduceren, maar indirect door de zogenaamde 'ecologie van de angst.' Geen prooidier wil immers eindigen in de bek van een predator. Prooidieren mijden plekken waar wolven komen of waar ze extra veel gevaar lopen. Hierdoor krijgt rondom een wolvennest ruigte en bosverjonging een kans. Zo kunnen wolven een sleutelrol spelen in een ecosysteem zonder de aantallen prooidieren te reduceren.

Uit verschillende studies blijkt dat de wolf zijn prooidieren niet of nauwelijks reguleert. De aantallen wolven zijn altijd min of meer in evenwicht met de hoeveelheid beschikbare prooi. Zolang de prooi de vrijheid heeft om te migreren, zijn wolven al helemaal niet in staat om hun prooidieren uit te roeien. Slechts nadat een catastrofe, bijvoorbeeld een strenge winter of ziekte, de prooidichtheid behoorlijk verlaagd heeft, kunnen wolven de dichtheid aan prooidieren voor korte of langere periode op een lager niveau houden. *Bron: Landschap, het nieuwe natuurtijdschrift voor Vlaanderen, Wallonië en buurregio's.*

De welpenpauze

Er is geen reden in paniek te raken als een teef tijdens het werpen stopt. We moeten meer op Moeder Natuur vertrouwen.

door Myra Savant Harris

Fokkers, maar ook dierenartsen, schatten een normale geboorte vaak verkeerd in als de drachtige teef stopt met werpen. Ze denken vaak dat er dan sprake is van uterine inertia. De teef heeft al een of meer pups geworpen als de weeën stoppen. Ze werpt niet meer, maar last een pauze in. Dit is een volkomen normale en natuurlijke gang van zaken. Vaak wordt dit echter als een noodgeval gezien. De teef krijgt oxytocine en als dat niet werkt (en het werkt niet!) wordt een keizersnede toegepast. Dit is al zo lang de gewoonte dat het haast onmogelijk is om fokkers hiervan te weerhouden. Van de honderden fokkers die ik in de loop der jaren heb gesproken, zei 60 tot 75% dat ze een dergelijke gebeurtenis wel eens hadden meegemaakt. Sommigen hadden door hun dierenarts een keizersnede laten uitvoeren, bij anderen was de teef overleden. Veel fokkers hadden pups verloren.

Natuurlijk gebeuren

Er waren ook fokkers die dachten dat hun teef klaar was met werpen. Ze gingen slapen en kwamen er de volgende dag achter dat er nog een of meer pups waren geboren. Als iets 60 tot 75% van de gevallen voorkomt, is er naar mijn mening geen sprake van een medische noodtoestand, maar van een volkomen natuurlijk gebeuren! Ik noem dit de "welpenpauze." Moeder Natuur geeft de teef de tijd om haar oxytocine of bijschildklierhormoon aan te vullen. De teef neemt rustig de tijd om de al geworpen pups eerst te voeden en te verzorgen. Misschien hebben de achtergebleven pups meer tijd nodig om hun weg door het geboortekanaal te vinden. De welpenpauze kan wel 24 uur duren. De teef ondervindt daar geen enkele last van. Ik heb fokkers gesproken die, nadat de laatste pup werd geboren, zelfs na 48 uur nog gezonde pups kregen! Hondenpups

meer vertrouwen op Moeder Natuur

worden niet op dezelfde manier geboren als baby's. Bij natuurlijke geboorten van tweelingen is vaak ook sprake van een aanzienlijke tijd tussen de geboorte van de twee. Vaak wordt de tweede baby pas 3 of 4 uur later geboren. Tegenwoordig worden tweelingen zo vaak met de keizersnede gehaald, dat iedereen is vergeten dat die pauze gewoon normaal is. De symptomen van een normale, natuurlijke 'welpenpauze' en een uterine inertia (die eigenlijk heel zeldzaam is) verschillen nogal van elkaar. Het is belangrijk dat we die symptomen, zonder meteen in paniek te raken, leren herkennen. Dit gebeurt er tijdens een normale welpenpauze: De teef heeft al een of meer pups geworpen, maar er zijn nog meer puppies in de baarmoeder. De persweeën zijn helemaal gestopt. De teef slaapt of is volkomen op haar gemak, ze verzorgt de pups alsof de worp al helemaal klaar is. Ze wil best iets tussendoor eten, soms zelfs een complete maaltijd. Ze wil plassen, poepen en water drinken. Ze toont geen enkel teken van stress, hijgen, pijn, ongemak of opwinding.

Noodsituatie

Vaak hoor je van de dierenarts dat als pups niet met tussenposen van 2 of 3 uur geboren worden, er sprake is van een noodsituatie waardoor een keizersnede noodzakelijk is. Sommige fokkers of dierenartsen injecteren dan oxytocine (in verontrustend grote hoeveelheden) in een poging de persweeën weer op te wekken. Maar de

toegediende oxytocine heeft geen effect! Met een keizersnede kunnen de nog aanwezige pups en soms ook de teef komen te overlijden. Fokkers wordt dan wijs gemaakt dat ze te lang hebben gewacht om professionele hulp in te roepen. Alleen in de diergeneeskunde wordt een patiënt die eet, slaapt, voor haar jongen zorgt en volkomen op haar gemak is, gezien als een medisch noodgeval. Dat zou in de humane geneeskunde nooit voorkomen!

Gooi de klok weg

Honden, en ook andere dieren die nesten werpen, nemen altijd een pauze tijdens het geboorteprocess. Toen ik begon met het fokken van Cavaliers en de persweeën stopten, raakte ik in paniek en ik smeekte bijna mijn dierenarts om een keizersnede. Kijk naar je teef tijdens het werpen en gooi de klok weg! Dat is de beste manier om te zien of er een probleem is! Als een teef slaapt, of haar pups verzorgt, zich op haar gemak voelt en wil eten, dan is ze prima in orde. Dit is duidelijk geen teef die in medische nood verkeert! Uterine inertia komt haast nooit voor bij vrouwen die een kind baren. Bij alle honderden vrouwen die ik heb geholpen als verloskundige, heb ik het nog nooit meegemaakt. Het is dus heel zeldzaam bij mensen, maar zou in 60 tot 75% van de gevallen bij honden voorkomen en worden beoordeeld als een noodsituatie terwijl het zo vaak voorkomt? Vind je ook niet dat hier iets niet klopt?

bron: www.myrasavantharris.com

Een radicale ommezwaai is nodig in rashondenland

Fokkers willen graag de rastypische eigenschappen vastleggen in rashonden. Maar door deze "positieve selectie" blijven andere, zeer waardevolle genen onbenut. Een pleidooi voor een ommezwaai in de kynologie.

door Johan Berends

Fokken met mooie, rastypische honden, dat zou elke fokker wel willen. Alleen fokken met de allermooiste honden, die helemaal aan de rasstandaard voldoen. Een goed idee? Nee. Dat feestje zal gegarandeerd worden verstoord. Want? Er blijft slechts een kleine genetische basis over met te weinig variatie. Een ramp voor het ras! Genetische variatie is van doorslaggevend belang voor de vruchtbaarheid en dus voor de levensvatbaarheid van een populatie. Nee, geen voorbeelden waar het mis is gegaan omdat - ondanks alle signalen - het gevaar niet werd gezien. Je weet dat zelf ook wel.

Groepje puristen

Sommigen houden vast aan een bijna heilig dogma: raszuiverheid. Lees even op pagina 7 wat de dierenbescherming daarover zegt. "Geen hond zal treuren om de afschaffing van die raszuiverheid. En de gemiddelde hondenuitdrukker ook niet. Alleen een groepje puristen wil er niet aan."

Nog iets. Als 'het fokdoel' is bereikt, kunnen we dan allemaal aan de koffie? Hou het gezellig, Johan. Mensen willen nou eenmaal mooie rashonden, dus leveren fokkers dat. Ze zouden wel gek zijn als ze het niet deden. Honden die niet aan de rasstandaard voldoen,

daar heeft niemand wat aan. Anders kun je net zo goed straathonden gaan fokken. Ja toch?

De perfecte rashond

Speelt geld misschien een rol? Nee? Turf even mee: dekgeld, pupprijzen, eerste keus uit het nest, stambomen, schoonheidscompetities met de BOB, de BIG, de BIS en de weet-ik-veel wat, de voerindustrie, de verzekeraars, de kampioencultus, de internationale tentoonstellingen, de sponsors, de prijzenkasten, de lintjes, de bekertjes, de oorkondes en ga zo maar door. Allemaal gericht op de perfecte rashond. Aan dit systeem zitten enorme financiële belangen vast en is onmogelijk te doorbreken. Prijzen, oorkondes en competitie maken mensen hebzuchtig en jaloers. Of het nu om een hondenshow of een Miss World-verkiezing gaat. Ja, het is allemaal vloeken in de kerk, ik weet het. Maar dat kan me weinig schelen. Terug naar de fokkerij. Sommige fokkers zien alleen geld en fokken maar wat raak. Anderen maken zich vooral druk om hun fokreputatie (ik fok wereldkampioenen) of hebben geen benul van de erfelijkheidsleer. Fokken is gokken, nietwaar, en dan hoort een mislukking er gewoon bij.

Rastype en adel

Er zijn ook fokkers die vinden dat dochters altijd mooier moeten zijn dan moeders. Misschien vinden vaders dat ook wel van hun dochters. Rashonden moeten rastype hebben en ze kunnen ook niet zonder 'adel', las ik. WTF that may be. Misschien omdat deftige heren en freules met dubbele namen vroeger de scepter zwaaiden in hondenland? Mopshondjes en pekineesjes... ze kunnen niet zonder adel. Dus worden ze door fokkers "veredeld." En zo is er nog veel meer flauwekul in

fokkersland. Gelukkig kantelt de tijdgeest, mensen willen nu gewoon gezonde honden. Het roer moet dus radicaal om in de kynologie. De Raad van Beheer beseft nu ook (na veel druk van buitenaf en lang aarzelen) dat we rechtsomkeert moeten maken.

Fairfok

Het RvB Fairfokplan legt de focus nu voorzichtig en met veel slagen om de arm op gezondheid en welzijn. Als een Engelse Bulldog de 100 meter in 2,5 minuut haalt en niet meteen dood neervalt (nee echt, ik verzin het niet!), mag ermee gefokt worden. Dat haalt mijn in 1988 overleden opa ook nog met gemak. Een beetje Saarloos schat ik op 8 seconden. Het Fairfokplan is eigenlijk niet meer dan een goedbedoelde papieren aanzet. Lippendienst. De vicevoorzitter van de RvB, verantwoordelijk voor fokkerizaken, zei laatst op een clubmatch van de Saarlooswolfhond dat het nest zo mooi homogeen was. *Daarom* (!) gaf hij er de voorkeur aan. We hebben nog wel even te gaan, mensen. Een jarenlang vastgeroeste mentaliteit buig je niet zomaar om. Sommige populaties zijn al zó homogeen, die zijn vanuit de eigen genenpool niet meer te redden!

Frisse lucht

Ik roep het al jaren: er moet veel meer frisse lucht komen in de bedompte kamers van de rashondenfokkerij. En de pup... de kampioen van de toekomst? Die kan het geen snars schelen. Wat moet een hond met een prijzenkast. Ik heb jaren geleden alle prijzen weggedaan. In de klike ermee. Niet mee eens? Prima hoor. Ik gun iedereen z'n pleziertje. Maar als de hondenwereld de nadruk écht wil leggen op gezondheid en welzijn, dan moet het roer radicaal om!

Time for a change

Beste leden,

Om fris te blijven en doorstroming te bevorderen is het naar mijn mening noodzakelijk van tijd tot tijd vernieuwingen en veranderingen door te voeren. Dat is in de statuten van onze vereniging goed geregeld voor bestuursleden en hoewel dat niet officieel is geregeld voor redactieleden, zou dat volgens mij ook voor hen moeten gelden.

Vanaf de oprichting van onze vereniging, eind 2006, ben ik verantwoordelijk geweest voor het clubblad. Toen ik vorig jaar besloot met mijn weblog te stoppen, heb ik het bestuur meegedeeld dat het ook tijd werd op zoek te gaan naar een nieuwe eindredacteur. Het boek van Hella en mij over de Saarlooswolfhond was een mooie afsluiting van een periode. Eind september 2014 heb ik het bestuur ingelicht dat ik op 1 januari 2016 zou stoppen. Hella en ik blijven wel beschikbaar voor interviews in volgende uitgaven van het clubblad.

Maar na 36 edities en 1088 pagina's (ik heb het even nageteld) is het mooi geweest. Hoogste tijd om het stokje over te dragen aan een nieuwe, frisse ploeg. Ik hoop dat het nieuwe redactieteam met evenveel enthousiasme en evenveel plezier aan het clubblad zal werken als ik al die jaren heb gedaan en ik wens hen daarbij, ook namens Hella, veel succes. Ik ga iets heel anders doen; lesgeven aan mensen die onze moeilijke Nederlandse taal graag willen leren spreken en schrijven.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die de moeite heeft genomen leuke stukjes en mooie foto's in te sturen, en - niet in de laatste plaats - voor alle positieve reacties en complimenten die ik door de jaren heen heb mogen ontvangen. Ik sluit af met mijn lieve reu Tunka, de meest favoriete Saarlooswolfhond van Hella. Dat mag ook wel eens een keer. Het ga jullie goed.

Johan.

Cavom[®]

de natuurlijke voeding

Cavom is de volledige
en hoogwaardige maaltijd
voor uw hond.

Cavom bevat alle essentiële
voedingsstoffen in de juiste
verhouding.

Cavom is voordelig
in gebruik, door de hoge
energiewaarde en de lichte
verteerbaarheid.

Voor specifieke vragen over
Cavom kunt u altijd contact
met ons opnemen.

Netto ter beschikking
(M.E.) ± 4200 Kcal/kg

Cavom daar draait een gezond hondenleven om

VDM Diervoederfabriek B.V., Tussendiepen 9 -13, 9206 AA Drachten,
Tel: +31(0) 512 51 59 55, Fax: +31 (0) 512 51 60 50, E-mail: vdm@cavom.nl

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

De rasvereniging voor alle Saarlooswolfhonden

www.avls.nl